

Felhívás Krisztus természetfeletti Világosságában való hitre

David Wilkerson September 22, 2003

János Evangéliuma azt mondja, "Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János. Ez jött tanúbizonyosággal, hogy bizonyoságot tegyen a Világosságról, hogy mindenki higgyen Ő általa .. Nem ő vala a Világosság, hanem jött, hogy bizonyoságot tegyen a Világosságról. Az igazi Világosság eljött volt már a világba, amely megvilágosít minden embert." (János 1:6-9)

Jézus az a Világosság melyről itt szó van. A tanítás szerint Krisztus a világ világossága, ".hogy mindenki higgyen Ő általa" (1:7) Ugyanott olvashatjuk, "És a Világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. az Ővéi közé jöve, és az Ővéi nem fogadták be Őt." (1:5, 11)

A hitelenség mindig elszomorította Jézus szívét. Amikor Urunk testben lejött a földre, hihetetlen világosságot hozott ebbe a világba. És ennek a világosságnak az volt a célja, hogy felnyissa az emberek szemét. Mégis Jézus bámulatosan kinyilvánított világosságának ellenére a Szentírás a hitelenség számos hihetetlen példájáról beszél a Világosság jelenlétében.

János 12-ik fejezete egy ilyen példáról szól. Jézus Bethániában Lázár otthonában ebédel Lázár testvéreivel Máriával és Mártával. Krisztus ekkor már feltámasztotta Lázárt a halálból csodálatos módon. És az emberek kíváncsian jöttek, hogy lássák Jézust. Tömegek vonultak el Lázár háza mellett, amint Jeruzsálembé igyekeztek a Páshka ünnepére. Látni kívánták ezt az embert akit sokan Messiásnak hittek és aki Lázárt feltámasztotta.

Ugyanebben a fejezetben látjuk a tömeget amint palmaágakkal kezükben Hozsannát énekelnek a szamarháton ülő Jézus tiszteletére, míg Jeruzsálembé vonult be. Beteljesülve látták a próféciaát, amiről egész életükben hallottak: "Örülj nagyon Sion lánya, örvendezz Jeruzsálem leánya! Ímé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító Ő; szegény és szamarháton ülő, azaz nőtényszamarának vemhén." (Zakariás 9:9)

Végül pedig, ugyanebben a fejezetben olvassuk, hogy egy dörgő hang hallatszott a mennyekből amint az Atya megdicsőítette saját nevét. Jézus a bámuló tömeghez fordult és azt mondta nekik, "Nem érettem lön e szó, hanem ti érettetek." (János 12:30)

Talán sehol máshol nem található a Bibliában annyi bizonyíték Jézus Isteniségére mint János 12-ik fejezetében. Egy ember feltámadt a halálból Jézus szavára. Látjuk a századokon keresztül tanított prófécia beteljesülését amit minden Izraelita ismert. És hallható hang beszél a mennyekből.

Mindez pedig a vallásos tömegek előtt történt. Isten törvényét, szövetségét és ígéreteit adta ennek a népnek. Mégis, még a csodák ellenére is a nép képes volt Jézust kérdôre vonni. "Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie?" (12:34) Amit mondtak lényegében, " Arról beszélsz hogy meg leszel feszítve, de tudjuk hogy az igazi Messiás örökké fog élni."

Ezután a nép olyan kérdést tett fel Jézusnak, amely teljes mértékben megdöbbenett, " Kicsoda ez az ember Fia?" (12:34) Krisztus hitetlenkedve nézhetett vakságukra. Igazában nem is próbált válaszolni, ehelyett figyelmeztette ôket, "Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok amíg világosságotok van, hogy a sötétség nem

leljen meg titeket. Míg a világosságotok megvan higgyetek a világosságban." (12:35-36)

Meg kell fontolnunk ezekben a szavakban Jézus komolyságát. Megmutatta népének az Ő erejét, hatalmát, csodákat m űvelt szemük láttára, hirdette a jó hírt amiről a próféciák beszéltek Zakariástól Ézsaiásig, mégsem hittek benne.

A Világosság fénylett sötétségükben, de elhomályosult eszük nem tudta felfogni a valóságot. (lásd 1:12) A görög szó jelentése; "felfogni" azt is jelenti: "valamit megragadni, szert tenni valamire, olyan igazságnak a birtokában lenni mely életet és erőt képez". Ezek az emberek életet megváltoztató igazságot kaptak, de nem ragadták azt meg, nem tettek szert birtoklására. Nem értették Krisztus igazságát, mert nem próbálták megragadni.

"Ezeket mondá Jézus, és elmenvén elrejtőzködék előlük." (12:36) Ebben a mondatban megtaláljuk Isten választát a hitetlenségre. Igazában akármennyit is kutatjuk a bibliát, nem fogjuk Isten szimpátiáját vagy sajnálatát megtalálni a hitetlenséggel kapcsolatban. És ez igaz ebben a történetben is. Jézus egyszer űen otthagya a hitetlen tömeget. Ennek lett az eredménye, hogy a nép sötétségben hagyta el Jeruzsálemet, mert nem hittek a világosságban, amelyik nekik adatott. Nem volt többé remény számukra hitetlenségük miatt.

"Járjatok amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket" (János 12:35). A sötétség itt szellemi vakságot, zavarodottságot, homályt, a tisztán látás elvesztését jelenti. Napról napra a bizonytalanság felhője burkolta ezt a népet. Zavarodottság befolyásolta mindennapi életüket. Idővel teljesen körülvette őket ez a homály. Végül pedig szívük sötétségben élt.

Mikor Jézusnak ezt a félelmetes figyelmeztetését olvastam, a Szent Lélek azt mondta, "ez manapság is igaz népemre."

Először némán csodálkoztam. "Sötétség azon a népen akik szeretik Jézust? Azokon kik imádkoznak és tanulmányozzák az Ígét? Hogyan tudna ilyen sötétség Isten népére ráborulni?"

Bevallom, hogy saját életemet elborította Jézus világossága. Ötven éves szolgálatom során tanúja voltam az Űr olyan erejének amely feltámasztotta a szellemileg halottakat. Láttam sok Lázárt kísétálni az alkohol és kábítószeres szenvedélyének sírjából. "Cross and the Switchblade" cím ű könyvem Isten csodatetteiről és erejéről szól. Egész életemen át figyeltem azokat kik életre keltek a feltámadás erejétől.

Sok más fénysugarat is láttam - Isten életet adó neveitől kezdve az Űj-Testamentum ígéreteinek és próféciáinak beteljesedéséig. Bizonyos értelemben tanúja voltam mindannak és még annál is többnek, amit János 12-ik fejezete leír. Valóban, Isten feltárta népének manapság mindazt amit azoknak a zsidóknak a szemei láttak. Nem csak a Bibliából, hanem tapasztalatból is tudjuk, hogy Isten hatalmas dolgokat készített azok számára akik szeretik Őt. Az Űjszövetséget adta nekünk, hogy tanuljunk belőle. És Szent Szellem is adatott nekünk hogy tanítson minket. Ugyancsak "jobb ígéreteink" vannak, hogy résztvevőivé legyünk az Isteni természetnek.

Felkent tanítóink vannak, pásztorok, evangélisták és próféták, hogy szívünket és elménket elárasszák a világossággal. Ők az igazságból merítenek és dicsőséges ígéretekkel töltenek el minket, állandóan emlékeztetve Isten h űségére, hogy újra és újra megszabadít minket.

Azt kérdezem tőled, mindezzel a csodálatos áldással, hogyan lehetséges, hogy a sötétség homálya borítana el minket?

Általában, amikor szellemi sötétségre gondolunk, ateizmus jut az eszünkbe. Vagy valamilyen bágyadt, b űnnel telt b űnös, aki szomorúságban és ürességben tapogadózik. Az igaz, hogy a b űn a "sötétség földje" és az ördög a sötétség fejedelme. Pál apostol beszél a "sötétség gyümölcstelen cselekedeteiről."

De az nem az a sötétség amiről Jézus beszél itt János 12-ik fejezetében. Nem, ez a homály a zavarodottság, a szellemi vakság, határozatlanság homálya, a szellem és elme sötétsége, homályossága - ami pedig hívőkre telepszik. Lásd meg, hogy Jézus nem hitetlenkhez fordul figyelmeztetésével. A szent testvéreihez beszél. Olyan sötétségről beszél, amely keresztényekre jön, akik nem halandók összekapcsolni az Ígét hittel. Akik elmulasztják megragadni, elsajátítani az adott világosságot és annak fényében járni. És egy nap felébrednek és rájönnek, hogy "Isten nem beszél hozzájuk többé."

Vajjon hány olyan keresztény olvassa ezt az űzenetet most, aki a zavartság felhőjében él. Rólad beszél ez? Talán imáid válasz nélkül maradnak. Állandóan lesúlytottnak érzed magad. Olyasmivel állsz szemben életedben, amit

képtelen vagy megmagyarázni. Körülményeid és az emberek csalódást okoznak. Állandóan kétségben élsz saját magad iránt, és kérdések árasztanak el. Állandóan vizsgálod szívedet, hogy hol léptél félre. Komorságot, csüggedést, határozatlanságot érzel és nem vagy képes kimenekülni állapotodból.

Talán egy érett hívő vagy. Évekig a tiszta evangélium tanítása alatt voltál. De most kételkedve gondolsz önmagadra és alkalmatlannak érzed magad. Nem érzed az Úr örömét úgy mint régen szoktad élvezni. És most azt gondolod, hogy talán az Úr nincs veled megelégedve.

Erre a sötétségről figyelmeztetett Jézus, hogy ránk borulhat, ha nem járunk abban a világosságban amit kaptunk. Hadd kérdezzek meg: hiszel az Ő ígéreteiben? Magadévá teszed drága Igéjét? Használod Igéjét az ördög támadásai ellen? Hiszel az Úr irántad való múltbeli hűségességében? Bízol abban, hogy Ő melletted áll és életedet kontrollálja minden szempontból? Ha válaszod ezekre nem, akkor a sötétségnek nyitottad meg magadat.

Jézus így beszél arról aki a sötétségben jár, ".aki a sötétségben jár, nem tudja hová megy." (12:35) Más szóval: "Ez az ember elvesztette az útját. Lépései zavarodottak, határozatlanok, és vakságban jár."

Ézsaiás proféta ilyen népről beszél. Az Izraeliták magasztalták Isten parancsolatait, de nem tették amit mondott. Isten azt mondta róluk:

"Ó ti süketek halljatok és ti vakok lássatok! Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? És olyan süket mint az én követem akit elbocsátok? Ki olyan vak mint a békességgel megajándékozott és olyan vak mint az Úr szolgálója? Sokat láttál, de nem vetted eszedbe, fülei nyitvák, de nem hall. Az Úr igazságáért azt akarta, hogy a törvényt naggyá teszi és dicsőségessé. De a nép kirabolgatott és eltapodtatott, bilincsbe verve tömlöcben mindnyájan és fogházakban rejtettek el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadományyá lettek és nincsen aki mondaná: add vissza! Ki veszi ezt közületek fülébe? Aki figyelne és hallgatna ezután?" (Ézsaiás 42:18-23)

Ki adta át ezt a népet ilyen sötétségnek? Ézsaiás a következő versben azt mondja: "Avagy nem az Úr-é aki ellen vétkeztünk?" (42:24) Micsoda bünt követett el ez a nép, hogy ilyen sötétségnek lettek átadva? Hitetlenségük volt az ok, egyszer ű és világos. Ézsaiás azt mondja, hogy nem akartak az Igének a világosságában járni amit hallottak. ". és nem akartak járni útain és nem hallgattak az Ő törvényeire? Ezért ontá ki reá búsulásának haragját és a had erejét; körülte lángolt az, de ő nem értett; és égett benne, de nem tért eszére."(42:24-25)

Jól ismerem hogy milyen az ilyen sötétségbe belépni. Minden összezavarodottnak tűnik. Nem hallasz egyetlen tiszta szót sem Istentől . Gyorsan vársz választ, Istenhez kiáltasz, "Oh, Uram, nem látok és nem hallok mint ezelőtt." Végül arrra kérdeed Őt, hogy legyen megértőbb, sajnálattal telibb aziránt amin keresztül kell menned.

De az igazság az, hogy az Úr nem sajnál téged hitetlenségedben. A hitetlenség egyszer űen fájdalmat okoz az Úrnak. Elvárja, hogy a kapott világosságban járjunk. Kell hogy bizzunk Igéjében, és magunkévá tegyük ígéreteit. Csakis úgy fogjuk ezt a sötétséget hátrahagyni, ha visszatérünk Igéjének ismeretére és hagyjuk, hogy a szívünket a Szent Lélek meggyőzze.\

Azokra egy mély sötétség fog ráereszkedni akik saját állítólagos gyengeségüket és tehetelenségüket állítják középpontba.

Ismersz keresztény hívőket akik állandóan panaszkodnak azon, hogy milyen ostobáknak vagy tehetetleneknek érzik magukat? Állandóan lekicsinylik és lealacsonyítják magukat. Azokkal hasonlítják össze magukat akiket csodálnak, azt gondolva, "Nem olyan vagyok mint ő. Reménytelen az esetem."

Emlékszel az Izráeli kémek történetére, mikor ki lettek küldve hogy kémeljék ki az Igéret Földjét? Azzal jöttek vissza, "Igenis, ez a föld mézzel és tejjel folyik, de tele van óriásokkal és városaik erősítve vannak. Képtelenség még harcolni is ezek ellen a népek ellen. Hozzájuk képest mi mint sáskák vagyunk." (Lásd IV Mózes 13-ik fejezetét)

Ezek a kémek nem támadták meg Istent. Sosem mondták, "Isten nem képes, nem elég erős erre a feladatra." Nem merészkedtek ilyen hitetlenséggel panaszkodni. Ahelyett saját magukra fordították figyelmüket mondván, "Képtelenek vagyunk erre a feladatra, mi csak kis bogaraknak látszunk az ellenség szemében."

De ez nem alázatosság. És nem ártatlan beszéd. Inkább, az ellen szól aki a világ Világossága. Ez a világosság azt parancsolja, hogy higgyünk, "Mindenre van erőm Krisztusban aki engem megerősít." (Filippi 4:13)

Szóval láthatod, amikor saját hiányosságaidra és gyengeségedre ha panaszkodsz, nem a magadat értékét csökkented. A te Uradat értékeled le. Hogyan? Mert nem akarsz hinni, vagy Ígéljében járni, bízni. Ez bűn a Világosság ellen, és sötétséget hoz a számodra.

Az Izráelita kémeek oly annyira saját tehetetlenségükre, képtelenségükre figyeltek, hogy készen voltak visszatérni Egyiptomba. Mi volt Isten felelete? Az Úr azt mondta, "Meddig gyaláz engemet ez a nép? Meddig nem hisznek bennem mind ama csodatételeim mellett sem amelyeket cselekedtem közöttük?" (IV Mózes 14:11)

Ma, az Úr ugyanazt a kérdést teszi fel amit Izráeltől kérdezett: "Mikor fogsz hinni bennem és abban amit ígértem? Megmondtam, hogy erőm gyengeségedben fog megmutatkozni. Nem a saját testi erődre kell számítanod. Megmondtam, hogy a gyengét, a szegényt és alávetettet fogom használni, hogy megbotránkoztassam a bölcsüket. Jehova vagyok, az örökkévaló hatalom, és erőssé teszek az Én erőmmel, Szent Lelkemen keresztül. Hát mikor fogsz ebben az igazságban hinni és azáltal cselekedni?"
Isten felháborodik, amikor népe nem jár szövetségi Ígéreteinek világosságában.

Úgy gondoljuk, hogy ha nem bízunk Istenben mindennapi helyzeteinkben, akkor csak magunknak ártunk. Azt hisszük, hogy emiatt egyszer űen csak elszalasztjuk áldásait. De ez nem egészen igaz. Először is Istent haragra gerjesztjük, és Ő így figyelmeztet minket: "Ha nem bíztok bennem, szívetek meg fog keményedni."

A Zsidókhöz írt levélben azt olvassuk, "Meg ne keményítsétek szívetek, mint az elkeseredéskor a kísértés ama napján a pusztában. Ahol a ti atyáitok próbára tevással megkísértének engem és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig. Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondtam mindig tévelyegnek szívetekben; nem ismerték utamat. Úgy hogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba." (Zsid. 3:8-11)

Mi volt az ok, hogy nem mehetett be Isten népe az Ő nyugodalmába? Talán házasságtörés, irigykedés vagy iszákosság miatt? Nem, hanem mert nem hittek. A nép negyven évig volt csodáknak a szemtanúja, természetfeletti csodáknak, amelyeket Isten az érdeklükben tett meg. Az egész földön nincs még egy másik nép, amelyik jobban élvezte volna Isten szeretetét, amely jobban lett volna ellátva. Kijelentéseket kaptak újra és újra az Úr jóságát és szigorát illetően. Mózesen, a prófétátán keresztül állandóan friss kijelentéseket kaptak Istentől.

Azonban sosem párosították hittel a kijelentéseket. Ezért azok meghallgatása önmagában nem tett semmi jót. Még az áldások közepette sem bíztak Isten hűségében. Így idővel hitetlenség telepedett meg bennük. Attól kezdve pedig sötétség borult rájuk a pusztai vándorlásukban.

Szeretteim, a hitetlenség a legfőbb ok a szív megkeményedésének. A Zsidókhöz írt levél azt kérdezi, "Kikre haragudott vala pedig meg negyven esztendeig? Avagy nem azokra-é akik vétkeztek akiknek teste elhullottak a pusztában?" (3:17) A görög szó "haragudott" itt felháborodást, gyalázatot, haragot jelent. Egyszer űen szólva, a nép hitetlensége Isten haragját keltette fel saját maguk ellen. Sőt a hitetlenség megkeményítette, a hitetlenség spiráljába vezette őket, "Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyiköteknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon hanem intsetek egymást minden napon, míg tart a nap, hogy egyikötök se keményítessék meg a bűnök csalárdsága által." (3:12-13)
A hangoztatott hitetlenség a legveszélyesebb.

Isten kijelentette az Izraelitáknak, "Nem hittetek nekem mikor azt mondtam, hogy nincs mitől félnetek, hogy én harcolok érettetek. Teljesen elfelejtettétek, hogy mint egy gyermeket hordoztalak és gondoskodtam rólatok, még előttetek is mentem, és egy felhővel védtelek az erős naptól, majd pedig adtam tüzet mint világosságot éjjel, hogy biztonságot adjak nektek a sötét éjszakában. Ehelyett kételkedtetek és rágalmaztatok engem és hazugnak neveztetek." (Lásd V Mózes 1:27-35). János Apostol megismétli ezt az utolsó mondatot az Új Testamentumban, "Aki nem hisz az Istennek, hazuggá tette Őt." (1 János 5:10)

Az Úr figyelmezteti népét, "Hallottam beszédedet, amikor azt mondtad magadról, hogy milyen alkalmatlannak érzed magad, mennyire elhagyatott és jelenkételen az életed. Figyelmeztetek, hogy ez haragra gerjeszt engem. Tény az, hogy ilyen módon nem engedlek tovább haladni, hogy belépjél nyugodalmamba, hanem átadlak egy életre szóló pusztai vándorlásra."

Lehetsz egy megtért keresztény, Szentlélekkel betöltve és Isten előtt járhatasz mint egyik szentje, mégis a hitetlenség bűnét hordozhatod magadban. Talán azt gondolod, "nincs bennem semmiféle hitetlenség." De mérges lesz, ha dolgok rosszul mennek? Félsz attól, hogy hibázol Isten szemében? Nyugtalan vagy, félsz a jövőtől?

A hívő aki feltétel nélkül hisz Isten ígéreteiben, teljes nyugalmat élvez. Mi a jellemző erre a nyugalomra? Tökéletes bizalom Isten szavában és teljes függőség Isten szavának hatásától. Igenis a nyugalom a hit bizonyítéka.

Talán csodálkozol: hogyan képes egy szív megkeményedni a hitetlenségtől? Megdöbbentő példát olvashatunk erre Márk 6-ik fejezetében. A tanítványok a csónakban Betsaida felé vitorláztak a sötétben. Hirtelen Jézus megjelent, a vízen sétálva. A tizenkettő azt hitte, hogy szellemet látnak és reszkettek a félelemtől. Azonban Krisztus megnyugtatta őket, "Bízzatok, én vagyok, ne féljete." (Márk 6:50) Ezután belépett a csónakba és a szél megszűnt.

A következő vers abban a pillanatban a tanítványok szívét leplezi le, "ők pedig magukban szerfölött álmélkodnak és csodálkoznak vala. Mert nem okultak a kenyereken, mivelhogy a szívök meg vala keményedve." (6:51-52) (A görög szó a megkeményedésre itt kôhöz hasonló keménységet, vakságot, makacs hitetlenséget jelent.) Ne felejtjük el, hogy a tanítványok nemrég egy hihetetlen csodának voltak tanúi. Látták amint Jézus ötezer embert etetett öt kenyérdarabból és két halból (12 kosárban gyűjtötték össze utána a megmaradt darabokat). És mindezt Jézus a 12 tanítványt használva tette. Amikor Márk azt mondja, hogy a tanítványok nem okultak a csodán, ez azt jelenti, hogy ezt a két csodatételt, "képtelenek voltak összeegyeztetni."

Talán azért, mert nem volt egy "csodakövető szolgálatuk", hogy átgondolhatták volna a történt csodák jelentőségét? Miért nincs arról szó, hogy leborultak volna a Mester lába elé és imádták volna Őt? Miért nem hallunk ámulatról, remegésről, Isten iránti félelelről? Az olvasatokból úgy látszik, hogy miután elhagyták a csodatétel helyét, beültek a csónakba és evezni kezdtek. Aztán pedig, ismét a csodatétel után, elámultak azon, hogy a szél lecsendesedett Jézus parancsára.

Azt mondom nektek, hogy a keményedés akkor áll elő, mikor kivágjuk a természetfölöttiből a "fölöttit". A tanítványoknak nem volt hitük arra, hogy elhiggyék amit Jézus tett. Huszonnégy órán belül elfelejtették a tömegek csodálatos etetését. Még mindig kételkedtek Krisztus természetfölötti erejében. Az erő, amely megtart minket Krisztusban természetfölötti.

Márk 8-ik fejezetében azt olvassuk, hogy Jézus megismétli a csodát és négyezer embert etet hét darab kenyérből és néhány halból. A tanítványok megint számos kosarat töltöttek meg a maradékkal (lásd Márk 8:5-8). Ennek ellenére Krisztus érezte, hogy a tanítványok még mindig képtelenek voltak felfogni természetfölötti erejét, ami által ezeket a csodákat művelte. Így kérdezte, "Mégis kemény a szívetek?" (8:17)

Úgy gondolom hogy volt egy másik ok is ami a tanítványok hitetlenségét okozta. Ezek az emberek egyszer űen nem tudták elhinni, hogy maga az Isten velük töltene annyi időt. Sőt, hogy őket használná arra, hogy kimutassa az Ő Isteni hatalmát és erejét.

Képzelem, hogy a második csoda után értetlenül ültek le és azt fontolgatták, "Ez nem történhet meg. Ha Jézus igazán Isten, miért választana minket, hogy ilyen hihetetlen erőt osszon meg velünk? Miért alszik és eszik velünk? Mi csak halászok vagyunk, iskolázatlanok, képesítés nélkül. Miért járna a vízen hogy csónakunkba belépjen, ahelyett hogy egy arra érdemesebb csoportnak jelentené ki magát?"

Valószínűleg te is gondolkoztál már így magadról, "Miliárdok élnek ezen a földön, miért beszélne Isten hozzám? Miért választott engem? A válasz erre az, hogy az nem volt más mint egy tökéletes csoda. Megtérésed az egy abszolút természetfölötti csoda. Nemcsak valami megmagyarázhatatlan természetes eset, semmi természetes nem volt benne.

Miért? Mert semmi sem természetes a keresztény életben. Minden ami történik a keresztény életében az természetfölötti. Ez egy olyan élet ami a természetfölöttin függ kezdettől fogva (a megtérést is beleértve). És egész egyszer űen nem élhető hit nélkül a természetfölötti élet.

Csak gondolkozz rajta, az angyalok akik őriznek téged minden utadban, természetfölötti lények. A hatalom ami Krisztusban tart téged teljesen természetfölötti. A világ sötétségben lakozik, de neked van világosságod. Miért? Mert te a természetfölöttinek a birodalmában élsz. Semmi sem természetes abban, hogy a tested a Szentlélek temploma. Semmi sem természetes abban, hogy a világregszer Istenének lakóhelye vagy.

Mégis ez az ahol a megkeményedés jelentkezik. Az emberek kezdik Isten természetfölötti munkáját, amely életükben történik a természetesnek tulajdonítani. Nem, soha! Veszélyes elfelejteni az Ő csodáit. Ijesztő Isten

csodáira visszatekinteni és azt mondani: "Csak így történt." Minden esetben mikor a természetfölöttit természetesnek veszed, szíved egy kicsit keményebb lesz.

Szeretett szentjeim, egyszer űen hit által kell hogy elfogadjátok ezeket: ugyanaz a természetfölötti Isten aki ezrek tömegét etette egy pár darab kenyérből, Ő fog természetfölötti módon cselekedni bajotokban. Az Ő csodálatos erejével fog megmenteni terheitektől. Erejével fog felruházni, hogy szabdságban járhattok. És gyengeségteket fogja használni - igenis amikor a legmélyebben vagy - hogy megmutassa megtartó erejének csodáit.

Itt jön a képbe a hitünk. Biztos, hogy jönnek nehéz időszakok azokra, akik Jézust követik. Amikor ezek az idők eljönnek - amikor kísértések és csüggedés támad, és csodára van szükségünk -, akkor kell bízva mondanunk, "Uram tegyél csodát megint, csodákat m űveltél életemben ezelőtt is. Megmentetted szolgálodat természetfölötti erôddel a múltban, tedd meg ezt megint, és legyen Tiéd a dicsôség. Legyen a Te erôd tökéletes az én gyöngeségemben."

Dicsôség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1951/>